

[Aksel Larsen.]

Og hvordan med post- og telegrafvæsenet? Skal det også være medlem af Arbejdsgiverforeningen? Kan post- og telegrafvæsenet undvære den værdifulde konsulenttjeneste, som de koncessionerede telefonselskaber ikke kan leve foruden? Jeg tror, man må erkende, at telefonselskaberne vil kunne klare sig uden at betale disse penge til Arbejdsgiverforeningen.

Hvis jeg ikke hidtil i hele denne sag havde mødt en sådan, ja, undskyld jeg siger det, men jeg kan ikke finde noget pænere ord end vrangvilje fra den højt-ærede ministers side, skulle jeg tage under overvejelse at tage mit forslag til motiveret dagsorden tilbage, nu da ministeren har sagt, at han dog er villig til at overveje sagen. Men jeg synes, det er et alt for betinget og svagt tilsagn, og jeg ser mig derfor — det er ikke med glæde, men fordi vi anser det for nødvendigt — nødsaget til at opretholde mit forslag til motiveret dagsorden.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som nu i og for sig genoptager noget af debatten fra første behandling, at jeg meget udførligt har redegjort for, hvorfor man ikke var gået i gang med spørgsmålet om enhedstelefon på et tidligere tidspunkt. Det ærede medlem kan have ret i, at når man i så mange år havde vidst, at spørgsmålet ville dukke op engang i året 1961, kunne man godt have foranstaltet noget arbejde forud; men jeg har jo forklaret, hvordan det lå; jeg har forklaret, hvordan stillingen var, at jeg havde haft opmærksomheden henvendt på det for adskillige år siden, men at der ikke havde været politiske muligheder, og at vi ikke har ment, vi umiddelbart forud for et folketingsvalg skulle lægge noget til rette for en regering eventuelt af en anden farve. Det synes jeg er et sagligt synspunkt og motivering for, hvorfor man ikke er kommet i gang tidligere. Efter min bedste overbevisning går det ikke an, at man nu begiver sig ud i det uvisse ved simpelt hen at opsiges koncessionerne. Man må forstå, at der også her er et spørgsmål i de — heldigvis — gode beskæftigelsesforhold, vi har, og at man må have for øje, at hvis man stiler henimod

statsdrift, kunne der være ingeniører og andre, som man i forvejen har svært ved at fastholde, der forsvinder. Jeg tør ikke tage ansvaret for, at man begiver sig ud i det helt uvisse på dette område.

Jeg følte, at det var, ligesom det ærede medlem hr. Aksel Larsen ville have hele æren i spørgsmålet om udløbstiderne, idet det ærede medlem sagde, at nu var man da klar over, at der var forskellige udløbstider, og jeg forstod, at det ærede medlem mente, at det var efter, at det ærede medlem havde fremdraget spørgsmålet i det sidste udvalgs-møde, at vi havde fået den fælles udløbstid ind i koncessionerne. Der må jeg bedrøve det ærede medlem med, at det fik vi, inden vi behandlede sagen i udvalget, og jeg må også bedrøve det ærede medlem med, at vi allerede for 2½ år siden har været enig med selskaberne om, at der skulle være en fælles udløbstid. Det er altså ikke noget, selv om jeg i og for sig undte det ærede medlem det, som det ærede medlem kan tage æren af. Det er en sag, vi har været fuldt opmærksom på.

Så spurgte det ærede medlem, hvad det koster telefonselskaberne at være medlem af Arbejdsgiverforeningen. Jeg har ikke tallet her, men det er noget, man meget nemt kan regne ud, når man ved, hvad det koster at stå i Arbejdsgiverforeningen. Når man siger, at selskaberne betaler ca. en tredjedel i kontingent, er det klart, at der ikke er tale om helt små penge med så mange arbejdere, som der er tale om her.

Det ærede medlem siger, at man derigennem betaler bidrag til Dagens Nyheder. Det kan man gøre på mange forskellige måder. Hvis man handler hos en købmand, der yder bidrag til Dagens Nyheder, er man også derigennem med til at yde bidrag. Det synes jeg var et søgt eksempel at finde frem til. Det kan godt være, at det ærede medlem ikke har spekuleret så meget over det, men i fagorganisationerne — og her taler jeg om et område, jeg har beskæftiget mig med i mange år — er det ofte sådan, at vi ligefrem opfordrer uorganiserede arbejdsgivere til at melde sig ind i Arbejdsgiverforeningen. Hvorfor gør vi det? Det er, fordi vi i fagorganisationerne føler, at der er større tryk ved at forhandle med arbejdsgivere, der er medlemmer af Arbejdsgiverforeningen, end der er ved at forhandle